

N:o 25.

Af herr **Fagerholm**, *angående tull å potates samt förhöjning af tullen å spannmål.*

Då de af 1888 års Riksdag antagna jordbrukstullar blifvit af komiterade för afgifvande af förslag till ett för landets näringar väl afvägdt tullskydd lagda till grund för deras år 1891 afgifna förslag till tulltaxa i öfriga delar, så torde den nedsättning af spannmåls- och mjöltullarne, som vid 1892 års riksdag beslutades — samtidigt med det de uti förenämnda förslag till tulltaxa föreslagna nya och förhöjda industritullar antogos — få anses endast som tillfällig, eller såsom en följd af då varande ovanligt höga spannmålspris, hvilka tillkommit i anledning af ryska exportförbudet å spannmål med deraf föranledd öfverspekulation.

Under sådana förhållanden och då priset å jordbruksprodukterna nu nedgått i så oroväckande grad, att odlingen af desamma är rent af ruinerande för landtmannen, och någon bättring eller höjning i prisen tyvärr ej synes vara att förvänta, utan snarare ytterligare prisfall synes förestå, samt härtill kommer nuvarande låga kreaturspris och kreaturs-handels afstängande på England, så synes mig tiden nu vara inne, att jordbruksnäringen återfår det välbehöfliga skydd, som den gent emot landets öfriga näringars tullskydd med rätta bör tillkomma, för såvida icke dess innehafvare i täflan med bättre lottade länders jordbruk skola helt och hållet ruineras.

Jag vågar därför vördsammast föreslå Riksdagen

att å nedannämnda jordbruksartiklar i likhet med 1888 års Riksdag antaga följande tullsats, nemligen:
å spannmål, omalen: råg, hvete, korn, majs samt arter och bönor 2 kronor 50 öre pr 100 kilogram,

hafre och vicker 1 krona pr 100 kilogram, malt, äfven
krossadt, 3 kronor pr 100 kilogram;
andra slag, ej specificerade, 2 kronor 50 öre pr
100 kilogram;
å spannmål, malen: mjöl och gryn, alla slag, 4 kronor
30 öre pr 100 kilogram, kli 30 öre pr 100 kilogram;
å potates, äfven krossad eller rifven, 50 öre pr
100 kilogram.

Stockholm den 28 januari 1894.

Axel Fagerholm.